

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocznie
24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Gen. za wiersz drobne-
go pisma (petii) po tek-
ście i mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ODEZWA.

Ludzie złej woli, którym zależy na sianiu waśni i zamętu w odradzającej się Polsce, szerzą pogłoski, że bicie żydów nie napotka oporu ze strony polskich organów bezpieczeństwa: policji i wojska. Pogłoski te mają na celu pchnąć ciemnych i łatwowiernych do pomagania występnym jednostkom w nadużyciach, gwałtach i grabieżach.

W wolnej i niepodległej Polsce wszyscy Jej mieszkańcy pozostają pod opieką prawa, a prawo to stosuje się w równej mierze do wszystkich bez różnicy wyznania i pochodzenia.

Rząd wzywa przeto wszystkich do przestrzegania spokoju i porządku publicznego oraz ostrzega, że każdy, kto dopuści się, z własnej pobudki lub obcą skłonioną namową, napadzi, gwałtu i grabieży lub jakiegokolwiek wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu życia i mienia żydów, czy też chrześcijan, będzie aresztowany i karany z całą surowością prawa.

Powstająca po obaleniu najazdu Polska ma być wzorem praworządnego państwa. Imię Jej powinno być czyste, niczyją krzywdą nie skalane. Ktokolwiek o tem zapomni, nie będzie godny najzaszczytniejszego miana Wolnego Obywatela Wolnej Rzeczypospolitej.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dn. 24 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zakazu wystawiania mundurów i oznak współczesnego wojska polskiego w zakładach widowiskowych i rozrywkowych.

Na zasadzie art. 5 dekretu w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach z dnia 7.II.19 zarządza, co następuje:

Bez zezwolenia Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wzbronione jest występowanie we współczesnych mundurach wojska polskiego aktorów i artystów podczas publicznych ich występów w zakładach widowiskowych lub rozrywkowych.

Zakaz ten stosuje się również do takich mundurów i oznak, w których mimo różnic kroju, barwy lub kształtu widać podobieństwo lub aluzję do mundurów rzeczywistych, używanych przez współczesne wojsko polskie.

Winni przekroczenia tego rozporządzenia, zarówno przedsiębiorca, lub kierownik: sceny, jak i sami artyści i aktorzy podlegają karze w myśl art. 138 K. K.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dn. 21 marca 1919 r.

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 13 marca r. b. zamianował z dniem 1 kwietnia 1919 r. docenta prywatnego d-ra Edwarda Dubanowicza nadzwyczajnym profesorem ogólnego i nowożytnego polskiego prawa politycznego w Uniwersytecie Lwowskim;

— postanowieniem z dnia 17 marca 1919 r. zamianował p. Stefana Kossutha vice-prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział informacyjno-prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych podaje następujący rozkaz generała-porucznika Józefa Leśniewskiego, wydany w dniu pamiątkowym 125-lecia przysięgi Kościuszki:

Towarzysze bronii! Oficerowie i żołnierze!

Sto dwadzieścia pięć lat mija od dnia tego, kiedy Wódz i Najwyższy Naczelnik Siły Zbrojnej Narodowej Tadeusz Kościuszko na Ryнку Krakowskim temi słowy ślubował Bogu i Ojczyźnie:

„Ja, Tadeusz Kościuszko, przysięgam w obliczu Boga i calemu Narodowi Polskiemu, iż powierzanej mi władzy na niczyj prywatny ucisk nie użyję, lecz jej jedynie dla obrony całosci granic, odzyskania samowładności Narodu i ugruntowania powszechnej Wolności używać będę. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Jego!”

A na sztandarach swoich wypisał: „Wolność, Całość i Niepodległość”, w rozkazie zaś do Wojska Polskiego i Litewskiego zawołał do szeregów:

„Pójdźcie za mną, czeka Was sława i słodka pociecha być Zbawcami Ojczyzny. Ja Wam ręczę, iż będę się starał Waszej wyrównać gorliwości. Narodowi i Ojczyźnie tylko Waszą wierność winniście. Ona Was wola o obronę, w Jej imieniu moje Wam przesyłam rozkazy. Biorę z Wami ukochani Koledzy za hasło: „Śmierć lub zwycięstwo”. Ufam Wam i temu Narodowi, który zginał raczej postanowił, aniżeli jęczeć w haniebnej niewoli!”

Przysięga, sztandar i rozkaz Kościuszki stały się testamentem Narodu. Nie Jemu sądzonem było widzieć wspaniały tryumf i zwycięstwo Jego idei, ale Naród w długie lata jarzma wierzył nieugięte, iż wybijie godzina, ręce polskie chwycą za broń, a duch Wodza i Naczelnika znów będzie mu hełmanil. Towarzysze bronii! Nasze to ręce. Nasza godzina. W górę serca. Cud Kościuszkowy iści się w słonecznej gorli i majestacie. Wraca Wolność, Całość i Niepodległość. Nie popuścimy miecza z ręki. W miłości bratniej, karności i posłuchu, jak nasze dziady i pradziady, okryci chlubą bitewną, ze ślodkiem zmieniamy Polskę na ustach żyć i umierać będziemy za Ojczyznę, za Naród i za Wolność.

Tak nam Panie Boże dopomóż i niewinna męka Jego.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Cała ludność powiatu radomskiego powodowana uczuciem czci i uznania zwróciła się za pośrednictwem gmin do komisarza Cywińskiego z prośbą o wyrażenie hołdu i życzeń dla Naczelnika Państwa w dniu jego imienin. Dzień ten uczczono w powiecie i mieście Radomiu przez odprawienie nabożeństw w kościołach i synagogach, przy bardzo licznym udziale ludności, korporacji, oraz władz cywilnych i wojskowych. Zawiadamiając o tem, Komisarz pow. radomskiego zaznacza, iż wszystkie warstwy ludności, samorzutnie urządzając powyższe uroczystości, dały wyraz nieklamany ucuciom patriotyzmu i przywiązania do osoby Naczelnika Państwa.

Komisarz Nadzwyczajny m. st. Warszawy pow. Warszawskiego komunikuje: Termin rejestracji osób, nienależących do narodowości polskiej, zostaje przedłużony z dn. 25 marca do 5 kwietnia r. b. włącznie. Osoby zarejestrowane dotychczas w biurze meldunkowym (dworzec Kowelski, barak 12), co do których zapadła już decyzja, winny opuścić Warszawę w terminach wyznaczonych.

W czasopiśmie „Judisze Folk“ z dnia 28 lutego r. b. ukazała się pod tytułem „Strasne położenie bezdomnych żydów“ wiadomość, jakoby władza polska, po wyjściu Niemców, wysłała z Radzyna, pomimo wielkiego mrozu, 167 rodzin uchodźców żydowskich do Międzyrzecza, gdzie uchodźcy ci pozostawali pod gołem niebem. Pozostałym zaś w Radzynie 77 rodzinom żydowskim magistrat, wedle tejże wiadomości, przestał wydawać kartki na chleb i kartofle.

Obie wiadomości powyższe nie są zgodne z prawdą. Prawdą natomiast jest, że w Radzynie, po wyjściu Niemców, pozostało z górą 1000 uchodźców z Brześcia, Terespoła i okolicy, rozlokowanych po części w koszarach, po części zaś na mieście. Uchodźcy, nie mając środków do życia, aby się utrzymać, dopuszczali się kradzieży i rabunku mienia publicznego, niszcząc koszary, wycinając drzewa przydrożne, lub rozbijając ploty. Jednocześnie część znaczna uchodźców chciała jaknajspieszniej wracać do swoich domów i gospodarstw. Wobec tego magistrat m. Radzyna i gminy dostarczyły podwód, na których ci z uchodźców, którzy pragnęli powracać, zostali odwiezieni do Międzyrzecza. Przymusowo nikogo nie wywożono. Przybywszy do Międzyrzecza, uchodźcy znaleźli pomieszczenie w takich samych barakach, jakie zamieszkiwali w Radzynie, nie spędziwszy pod gołem niebem ani jednej nocy. Za pierwszym transportem odstawiono nie 167 rodzin, lecz tylko kilkanaście. Transporty następne odbywały się również na życzenie uchodźców. Uchodźców pozostawionych w Radzynie magistrat nie przestaje wyoawac kartek na chleb i kartofle, wszelako dla braku środków, kosztów ich utrzymania nie może brać na siebie.”

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, co następuje:

W szeregu czasopism warszawskich ukazała się w dniach ostatnich wiadomość, jakoby z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych uległo zawieszeniu pismo robotnicze p. n. „Robotnik Miejski”. Jest to wiadomość niezgodna z prawdą. Natomiast prawdą jest, że lokalny urząd administracyjny, na mocy artykułu 27 tymczasowych przepisów prasowych, nałożył areszt na pierwszy numer rzeczonoego pisma, przy jednoczesnym w myśl tegoż artykułu wytoczeniu procesu sądowego przeciwko redaktorowi za okazanie w druku zuchwałego nieposzanowania Sejmowi Ustawodawczemu, jako przedstawicielowi Władzy Najwyższej.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej (Sekcja Emigracji i Pośrednictwa Pracy) wydało w dniach ostatnich formularze umów najmu dla pracowników rolnych zarówno folwarcznych, jak i sezonowych, oraz książeczki obrachunkowe, polecając Państwowym Urzędem Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami stosowanie ich w jaknajszerszej mierze. Formularze te, opracowane przy udziale Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, uwzględnią w szerokim zakresie wyniki ankiety przeprowadzonej przez Sekcję Emigracji i Pośrednictwa Pracy wśród zrzeszeń robotników rolnych i niewątpliwie przyczynią się do uregulowania stosunków robotniczych na wsi.

Dnia 13 b. m. w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Warszawie odbyła się, pod przewodnictwem kierownika

Urzędu P. K. Jasińskiego, konferencja z przedstawicielami Związków Zawodowych.

Na konferencji obecni byli przedstawiciele Rady Związków Zawodowych, Centralnej Komisji Związków Zawodowych, Rady Okręgowej Polskich Związków Zawodowych, Centralnego Biura Branżowych Związków Zawodowych, Związku byłych wojskowych Polaków, Związku Inwalidów i Rady Delegatów Robotników miejskich.

Celem konferencji było omówienie sprawy przyjmowania robotników na roboty publiczne, oraz sprawa techniki pośrednictwa na te roboty.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Warszawie przesyła 80% zgłoszeń wolnych miejsc Związkom Zawodowym, które w obecnej chwili liczą około 60.000 członków pozbawionych pracy. Na konferencji ustalono zasadę, według której podział zgłoszeń przesyłanych do Związków Zawodowych będzie proporcjonalny do ilości członków Związków, pozostających bez pracy. Rejestracja robotników, kierowanych przez Związki na roboty publiczne, będzie dokonywana przez same Związki, pod kontrolą Urzędu Pośrednictwa Pracy.

Przedstawiciele Związków Zawodowych wyrażili życzenie, aby akcja pośredniczenia na wszystkie bez wyjątku roboty rządowe była zcentralizowana w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, który winien współpracować ze Związkami Zawodowymi i w umieszczaniu na wolne miejsca dawać członkom Związków pierwszeństwo. Drugim życzeniem było, aby Urząd za pracę wykonywaną przez Związki Zawodowe i związaną z pośrednictwem na roboty publiczne dawał Związkom odpowiednie wynagrodzenie.

Kierownik Urzędu zakomunikował, że w sprawie zmopolizowania pośrednictwa na roboty rządowe Urząd wystąpił z odpowiednim wnioskiem do Ministerstwa Pracy, w sprawie zaś wynagrodzenia za pracę — Urząd poczyni odpowiednie kroki.

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Do Poznania wyjeżdżają z Warszawy, dla objęcia kierownictwa. Poznańskiej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, p.p. Jan Mościzyński, szef Wydziału Organizacyjnego Min. P. i T. — oraz Dr. Kazimierz Lenartowicz, wiceprezes Warszawskiej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządziło usunięcie wszelkich śladów dawnej przynależności państwowej, znajdujących się jeszcze zarówno zewnętrznie, jak i wewnątrz budynków instytucji państwowych, podległych Ministerstwu Poczty i Telegrafów.

Napisy wewnątrz gmachów, na okienkach i wydziałach, tylko w języku polskim — w miastach większych, obok polskich napisów, umieszczono francuskie.

Przemalowano wreszcie skrzynki i wozy pocztowe na polski kolor pocztowy, to jest rdzawo-czerwony.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów przygotowuje nowy nakład marek, dla uczczenia historycznej daty 1-go Sejmu Polskiego.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów rozpisało konkurs na projekt umundurowania służby poczty i telegrafów.

Ministerstwo Poczty i Telegrafu ogłasza: Zaprowadzenie obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych.

1) Z dniem 1-ym kwietnia r. b. wprowadza się obrót pieniężny za pomocą przekazów pocztowych, narazie wewnętrznie;

a) osobno dla obszaru b. okupacji niemieckiej Królestwa Polskiego w walucie markowej, b) osobno dla obszaru b. okupacji austriackiej Królestwa Polskiego w walucie koronowej.

2) Obrót przekazowy w granicach dawnej Galicji i Śląska Cieszyńskiego podjęto w styczniu b. r., również tylko wewnętrznie w walucie koronowej.

Obecne położenie wojenne pozwala na podjęcie ruchu przekazowego w Galicji, tylko przy urzędach aż po linię kolejową Oleszyce—Jarosław—Przemysł—Chyrów—Sanok, poza tę zaś linię kolejową, t. j. na wschód od

niej, dozwolony jest ruch przekazowy tylko przy urzędach pocztowych, położonych bezpośrednio przy drodze żelaznej Przemysł—Lwów (Gródek Jagielloński, Rodatyce, Sędowa Wisznia, Chorońca, Mościska, Medyka i Przemysł) i w samym mieście Lwowie.

Do Śląska Cieszyńskiego to obrót przekazowy możliwy jest ze względu na obecne położenie wojenne narazie tylko z urzędami pocztowymi, położonymi na wschód od linii kolejowej Cieszyn—Mosty i na wschód od rzeki Olzy.

3) Obrót pieniężny między urzędami pocztowymi b. okupacji austriackiej Królestwa Polskiego z jednej, a urzędami pocztowymi b. Galicji i Śląska Cieszyńskiego z drugiej strony, odbywać się będzie za pomocą przekazów pocztowych w walucie koronowej; natomiast obrót pieniężny między urzędami pocztowymi byłej okupacji niemieckiej Królestwa Polskiego z jednej, a urzędami pocztowymi byłej okupacji austriackiej Królestwa Polskiego, Galicji i Śląska Cieszyńskiego z drugiej strony, odbywać się będzie narazie nadal jeszcze za pomocą listów wartościowych (pieniężnych).

4) Na jeden przekaz pocztowy można wpłacić kwotę najwyżej 1000 marek, względnie 1000 koron.

5) Na przekazy pocztowe wolno używać wyłącznie tylko blankietów urzędowego nakładu. Cena blankietu przekazu pocztowego wynosi obecnie 5 fenigów, względnie 5 halery. Przekazy pocztowe wypełnia się tylko w języku polskim.

6) Przekazy pocztowe muszą być przy nadaniu opłacone. Opłatę uiszcza się przez naklejenie znaczków pocztowych na prawym odcinku blankietu przekazowego. Naklejenie znaczków pocztowych jest rzeczą wysyłającego. Opłata pocztowa za przekazy wynosi: za przekazy do 10 marek (10 koron) 40 fen. (40 hal.). Ponad 10 do 100 marek (10 do 100 koron) 70 fen. (70 hal.), za każde zaś dalsze 100 marek (100 koron) 20 fen. (20 hal.).

7) Wysyłający winien wypełnić blankiet przekazowy aż do przedziałek przeznaczonych na uwagi urzędowe, stosownie do nadruku wyraźnie atramentem albo drukiem i podać w lewym odcinku po stronie tytułowej swe imię, nazwisko i mieszkanie. Wypełnianie przekazu ołówkiem, choćby atramentowym, lub maszyną do pisania nie jest dozwolone. Odcinek lewy może być również użyty na krótkie doniesienia pod adresem odbiorcy. Poprawki lub przekreślenia kwot na przekazach pocztowych nie są dozwolone. Adres odbiorcy musi być dokładny, do większych miejscowości z podaniem dzielnicy, ulicy, № domu, schodów i t. p. Przy przekazach adresowanych „poste restante” należy określić uprawnionego do odbioru tak dokładnie, ażeby go można było odróżnić wyraźnie od innych osób tego samego nazwiska.

8) Jeżeli jedna osoba nadaje równocześnie stałe większą ilość przekazów, użyć może do nadawania osobnej książki nadawczej pocztowego nakładu. Sposób nadania za pomocą pocztowej książki nadawczej podany jest w zawartem w tej książce pouczeniu. Książki nadawcze nabywać można w urzędach pocztowych.

9) Wysyłający ma prawo do żądania zaraz przy nadaniu lub później — potwierdzenia wypłaty. Należność za potwierdzenie wypłaty uiszczyć musi wysyłający przy nadaniu lub później, gdy żąda dodatkowo wydania potwierdzenia wypłaty. Należność za potwierdzenie wypłaty wynosi: 25 fen. (25 hal.); należność zaś za druk odcisnąć 10 fen. (10 hal.).

10) Kwot, przesyłanych przekazami pocztowymi nie doręcza się narazie do domów, lecz wypłaca za zgłoszeniem się legitymowanych odbiorców w urzędzie pocztowym. Przy urzędach pocztowych, w których miejscowym okręgu doręczono wprowadzono doręczanie przesyłek rejestrowanych, doręcza się także wraz z receptem oddawczym przekazy pocztowe (bez kwot).

W miejscowościach, w których doręczania przesyłek zarejestrowanych jeszcze nie zaprowadzono, pozostawia się nadeszłe przekazy w urzędzie oddawczym i zawiadamia tylko odbiorcę o ich nadejściu za pomocą receptu oddawczego.

Nadeszłe przekazy dla odbiorców, mieszkających w zamiejscowym okręgu urzędu oddawczego, awizuje się w ten sam sposób.

11) Termin otwarty do podjęcia awizowanego lub do odebrania przygotowanego przekazu pocztowego wynosi w miejscowym okręgu doręczenia 14 dni, w zamiejscowym okręgu 21 dni, a mianowicie licząc od:

a) nadejścia przekazu, jeżeli odbiorca zastrzegł sobie odbiór,

b) doręczenia przekazu pocztowego albo awiza.

Dnia nadejścia i dnia doręczenia nie wlicza się do terminu, przeznaczanego do podjęcia. Również nie wchodzi w rachubę niedziele.

Przekazy pocztowe nie podjęte w powyższych terminach zwrócone będą do miejsca nadania.

12) Zarząd pocztowy ręczy wysyłającemu przekaz

pocztowy za wpłaconą kwotę aż do chwili wypłaty uprawnionemu do odbioru.

Przy przekazach pocztowych, adresowanych „poste restante”, kończy się odpowiedzialność zarządu pocztowego z chwilą wypłaty kwoty tej osobie, która udowodniła, że nazwisko jej i określenie osoby zgadza się z adresem, podanym na przekazie pocztowym.

13) Termin reklamacyjny co do wpłaconych przekazów pocztowych wynosi 6 miesięcy, licząc od dnia nadania przekazu. Z upływem tego terminu gaśnie prawo wysyłającego do żądania odszkodowania za mylnie wypłaty. Po upływie trzech lat, licząc od dnia następnego wpłaty przekazu, przepadają nie-reklamowane kwoty przekazowe na rzecz Skarbu Państwa.

14) W Warszawie będzie można w urzędach pocztowych Warszawa 1 (Główny Urząd Pocztowy) i „Warszawa Sejm” przekazy wpłacać i wypłacać. Natomiast w urzędach pocztowych Warszawa 2 (dworzec Wiedeński), Warszawa 3 (Pawia 34), Warszawa 4 (Praga), Warszawa 5 (Krakowskie Przedmieście 79), Warszawa 6 (Plac Krasińskich 6) i Warszawa 7 (ulica Fredry) można będzie tylko na przekazy pocztowe pieniądze wpłacać.

15) Zaprowadzenie obrotu przekazowego z zagranicą nastąpi dopiero po przeprowadzeniu potrzebnych w tym kierunku układów z odnośnymi państwami.

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Minister Apropowizacji Antoni Minkiewicz wyjechał na dni kilka na Kresy Wschodnie — dla zbadań miejscowych stosunków apropowizacyjnych.

Z Wydziału Rejestracji Strat Wojennych

Wydział Rejestracji Strat Wojennych podaje do wiadomości, iż na skutek zlecenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dniem 12 marca r. b. przyjmowane wszelkich zgłoszeń zostało przerwane — zarówno w Warszawie, jak i w ekspozyturach prowincjonalnych Wydziału.

Osoby zamieszkałe w Warszawie, które w ekspozyturach Wydziału przy ul. Mazowieckiej 7 i Jeruzolimskiej 59 zarejestrowały w swoim czasie poniesione przez nie straty, winny zgłaszać się po odbiór duplikatów orzeczeń do ekspozytury miejskiej Wydziału przy ul. Jeruzolimskiej 59 w godz. od 9 do 2-jej p.p. w porządku następującym:

Osoby, których nazwiska zaczynają się:

- od A i B — 1 i 2 kwietnia;
- „ C, D, E i F — 3 i 4 kwietnia;
- „ G i H — 5, 7 i 8 kwietnia;
- „ I, J i K — 9, 10, 11 i 12 kwietnia;
- „ L, Ł i M — 14 i 15 kwietnia;
- „ N i O — 16 i 17 kwietnia;
- „ P — 22 kwietnia;
- „ R — 23 kwietnia;
- „ S — 24 i 25 kwietnia;
- „ U i W — 26 i 28 kwietnia;
- „ Z — 29 kwietnia.

Z dniem 30 kwietnia r. b. ekspozytura miejska przy ul. Jeruzolimskiej 59 zostaje zwinęta.

Kronika polityczno-społeczna.

Wczorajsze uroczystości Kościuszkowskie. Wczoraj o 10-jej zrana w przastarą katedrę św. Jana zgromadziły się tłumy na uroczystym nabożeństwie w rocznicę przegranej Kościuski, złożoną przed 125 laty na rynku krakowskim. Nabożeństwo celebrował ks. arcybiskup Kakowski, potem w słowach podniosłych przemówił ks. prałat Szlagowski.

Po nabożeństwie odbyła się na placu Zamkowym parada wojskowa, w której uczestniczyły reprezentacyjne oddziały wojsk zalogujących w Warszawie. Dalszy ciąg uroczystości odbył się po południu w sali Rady Miejskiej.

O godz. 6-jej sala posiedzeń wypełniła się po brzegi przedstawicielami wszystkich warstw społeczeństwa. Byli obecni posłowie na Sejm Ustawodawczy, przedstawiciele rządu, reprezentanci sztabu generalnego, dowództwa okręgowego, radni miejscy i członkowie Magistratu, przedstawiciele instytucji naukowych, społecznych i zawodowych. Przedstawiciele cechów rzemieślniczych przybyli ze sztaandarami, które ustawiono po obu stronach sali.

Na wznieśnieniu pod portretem Kościuszki zajęli miejsca po jednej stronie Nacelnik Państwa Józef Piłsudski, prezes Ministrów Ignacy Paderewski i marszałek sejmowy W. Trampczyński, po drugiej zaś prezes Rady miejskiej Ignacy Baliński, prezydent miasta P. Drzewiecki, b. wiceprezes Rady miejskiej Artur Śliwiński, oraz inni członkowie komitetu budowy pomnika Kościuszki.

Pierwszy zabrał głos prezes Rady miejskiej Ignacy Baliński, który w pięknym swem przemówieniu między innymi rzekł:

na przed wyjazdem z Poznania—mówił Erzberger— jest najlepszym dowodem, iż rokowania poznańskie należało przerwać. Mowa ta bowiem tonie duchem nieprzejednania wobec Niemiec, żeby już nie powiedzieć duchem nienawiści. Dowodzi ona dalej, że Noulens i stojące poza nim koła nie są zdolne do bezpartijnego sądu. Z tego powodu nie mogliśmy pozwolić Noulensowi pod żadnym warunkiem na objęcie stanowiska przewodniczącego w komisji partytacyjnej. Taki przewodniczący zawyrokowałby bez wątpienia na niekorzyść Niemców, gdyż nie byłby sędzią, tylko stronnikiem. Erzberger zbił następnie twierdzenie Noulensa, jakoby Niemcy szły przeciwko Polakom i pchały ich do rozpaczliwych kroków. Tylko w jednym zdaniu zgadzam się z Noulensem, mówił Erzberger: a mianowicie, że rozjem trwa nadal. Erzberger w dalszym ciągu zaznaczył, że Polacy codziennie łamią warunki rozjemstwa i atakują Niemców. Jeżeli Noulens grozi ostrzejszymi warunkami, mówił Erzberger, to Niemcy mogą z całym spokojem poczekać, czy za jego fanatyzmem stanie cała Ententa. Odpowiedzialność za następstwa, które mogą wyniknąć z podburzającej mowy Noulensa, spadnie głównie na niego. Już jego powitalna mowa w Poznaniu była nietaktem wobec Niemiec, tembardziej, że była ona wygłoszona na ziemi niemieckiej. Naród niemiecki nie da się sprowadzić z drogi prawa.

Ostatnia poczta.

„Nowa Polska“.

„Tribune de Lausanne“ z dnia 28 lutego zamieszcza pod powyższym tytułem obszerny artykuł wstępny, zachowawczy jaknajwyższymi sympjami dla Polski i szczerem pragnieniem, aby zmartwychwstała Polska była istotnie silna.

Dziennik lozański wywodzi swe nawiązanie do przypomnienia faktu, iż po rozbiorach Polski kwestja polska wracała na porządek dzienny wielkiej polityki europejskiej we wszystkich momentach, gdy wazyły się losy Europy. Tak też stało się i podczas ostatniej wojny. Jak dotąd, tak i ostatnio dwa oboje walczące starały się pozyskać dla siebie pomoc Polski, która w czasie pokoju nie istniała dla dyplomacji. Przypomniano sobie o niej dopiero w czasach konfliktów.

Teraz Polska jest na ustach wszystkich. Wśród ogromnego zamętu na wschodzie pomiędzy germanizmem i bolszewizmem, wrogami państw zachodnich, a nowymi narodami, które jutro mogą zmienić swe stanowisko wobec ententy, naród polski jedynie stanowi pewny element. Wiadomym jest, że można na naród polski liczyć, gdyż jego tradycje, interesy i honor stanowią pewny węzeł, łączący Polskę z państwami zachodnimi.

Ta Polska — pisze dalej „Tribune de Lausanne“ — domaga się przyznania jej odwiecznych miast: Poznań, Lwów i Gdańsk.

Co do wewnętrznej sytuacji w Polsce, stwierdza dziennik lozański, iż kraj organizuje się. General Piłsudski cieszy się wielkim znaczeniem i jest istotnym naczelnikiem narodu prowadzącego wojnę. Paderewski swym talentem i patriotyzmem zdobył sobie powszechne uznanie, a stosunków w całym świecie mogłoby mu pozazdrościć niżejdanym zawodowy dyplomata.

Dalej pisze dziennik francuski o sejmie, o jego strasznym i czekających go zadaniach, z których za najważniejsze uważa reformę rolną.

Z zagrażających Polsce niebezpieczeństw bolszewizm jest najważniejszy. Walki z Czechami, Niemcami, Ukraińcami mogą być zażegnane przez interwencję ententy, z bolszewikami zaś nic się nie da począć; są oni zarówno groźnymi w wojnie, jak i w pokoju. Polska walcząca z nimi walczy o swą egzystencję, ale broni zarazem i cywilizacji.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Straszny Dwór“, jutro „Carmen“.
Teatr Rozmaitości. Dziś i jutro „Pan poseł“.
Teatr Polski. Dziś „Oj, mężczyźni, mężczyźni!“, jutro „Mirandolina“.
Teatr Mały. Dziś i jutro „Brat Marnotrawny“.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Mąż z gizeczności“.
Teatr Nowości. Dziś „Rozwódka“.
Teatr Praski. Dziś i jutro „Krzyżacy“.

Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Skalmerzanki“.
Teatr im. Słowackiego. Dziś i jutro „Rożkosze domowego ogniska“.

KRAJOWY URZĄD ODBUDOWY

zamierza zlikwidować Oddział samochodowy K. U. O.

przez utworzenie Spółki udziałowej z ogr. poręką, do której Skarb Państwa wejdzie jako udziałowiec, z całym materiałem samochodowym i gotowymi urządzeniami, jak garaże, warsztaty, ewentualnie z wyłączeniem wozów i t. d. po uprzednim oszacowaniu tego majątku.

1) Majątek Skarbu Państwa, oddany jako aport, wynosiłby według bilansu około 4.000.000 koron (czterech milionów koron).

2) Potrzebnego jeszcze kapitału do dalszego prowadzenia Spółki dostarczyłyby spółnicy.

3) Skarb Państwa zastrzega sobie wpływ w Spółce odpowiednio do udziału finansowego.

Wzywa się chętnych do wejścia w spółkę utworzyć się mającą, do pisemnego zgłoszenia tego zamiaru w Prezydium K. U. O. we Lwowie, ul. Kołomyjska L. 11, w terminie do końca marca b. r., przy czym zaznacza się, iż tylko instytucje i firmy krajowe będą mogły liczyć na uwzględnienie.

Prezydent Krajowego Urzędu Odbudowy:
766 Dr. Baczyński, m. p.

LICYTACJA.

W dniu 27 marca r. b. w czwartek o godz. 11-ej przed poł. odbędzie się w Sali Licytacyjnej Wydziału Wykonawczego przy Zarządzie Skarbowym na Okrąg m. st. Warszawy. Nalewki 2, sprzedaż przez publiczną licytację rzeczy zajętych za zaległości podatkowe. Przedmioty te można oglądać na miejscu w ciągu godziny przed licytacją. 741

Skradzione zostały dn. 30 stycznia 1919 r. w Belnie oficerowi łącznikowemu Sztabu Generalnego W. P. Por. Leonowi Zolitek-Mikiewiczowi dokumenty osobiste. Zawiadomienia się o tem, celem uwłaskawienia tych dokumentów. Z. R. Domański ppłk. m. p. Za zgodność Szef. Biura Pracowego w/z. Gwiźdz ppor. 743

Skradziono paszport na imię Józefa Starzyńskiego, Leczno 106 736

Skradziono 1) Kwit depozytowy Banku Handlowego w Warszawie Nr. 2441/14583 z dnia 1/5 1915 r. na złożone na imię Zofii Henrykowej Kozłowskiej 400 akcji tegoż banku; oraz 200 akcji Tow. Warszawskich fabryk cukru, 2) Dwa półarkusze papieru handlowego formatu z podpisem in blanco tejże Zofii Kozłowskiej. 768

Skradziono paszport na imię Heleny Beta, plac Zamkowy 109. 722

Skradziono paszport na imię Jankla Cymbauma — Praga, Świecka 18. 747

Weksel zaginął na rubli dwa wysłane wystawiony w Moskwie przez Henryka Stoerla 25 lipca 1918 z terminem płatności 25 lipca 1919 r. na zlecenie Zygmunta Bobrowskiego. 759

Zaginął Duplikat orzeczenia Komisji Szacunkowej Miejskiej Głównej Nr. 22273 na imię Kuchli Krystała. 754

Zaginęło świadectwo, wydane dr. K. Strojczekiemu przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego na prawo praktyki lekarskiej 730

Zaginęły kwity rekwizycyjne rosyjskie na Rub. 1933 81 Rub. 500 —, oraz kwit rekwizycyjny niemiecki na Rub. 223.75 na imię Adama Trojanowskiego pow. Grojeckiego, gm. Kąty wsi Czaplunek. 760

Zagubiono polski paszport zagraniczny, wystawiony na imię Arona Szuersohna. Znalazca zechce odesłać za wynagrodzeniem pod adresem: Saucersoun, Sińska 62. 746

Zgubiłem 11-go marca 1919 r. przy Złaznej Bramie pozwolenie na kupno i sprzedaż spirytusu wydane przez Inspektora Skarbowego w Sierpu. Znalazcę proszę oddać do Administracji „Monitor Polski“ dla Tadeusza Nuchima. 773

Zgubiono paszport na imię Jana Chabiera — Dzielnia 69. 760

Zgubiono paszport na imię Marii Borkowskiej — Radna 11 m. 9. 770

Zgubiono papier do wyrobienia paszportu na imię Issak Ruta — Nowolipie 55. 772

Zgubiono paszport na imię Samuela Lato — Nowolipie 6. 771

Zgubiono patent na porcelanę na imię Seligi Lachman — Elektoralna 10. 774

Zgubiono paszport na imię Moszka Alterajba Nowolipie 50. 787

Zgubiono paszport na imię Hila Mechera Engellendera. 738

Zgubiono paszport na imię Eljasza Miznera, Burakowska 29. 739

Zgubiono legitymację referenta Ministerstwa Pracy d-ra Adama Pragiera, Zwrócić: Plac Warecki 8-1. 740

Zgubiono paszport na imię Manason Ruchli, Niska Nr. 71. 745

Zgubiono paszport na imię Heleny Karas — Krótka 4, okr. XXVI. 702

Zgubiono paszport na imię Czesława Baldzińskiego, Burakowska 8. 748

Zgubiono paszport na imię leka Rzetelnego — Pawia 24. 749

Zgubiono paszport na imię Joska Erlichsoha — Pawia 24. 750

Zgubiono patent na mydlarnię na imię Brucha Grünglasa, firma „Expres“, pl. Witkowskiego 10. 751

Zgubiono paszport na imię Hersza Lejba Plomenubauma — Okop wa 44. 752

Zgubiono paszport na imię Ernestyny Czarnyk — Dzielnia 85. 753

Zgubiono paszport na imię Noecha Rotsztein — Nowolipki 66. 755

Zgubiono paszport polski na imię Samuel Piasecki z Radzyna 756

Zgubiono pozwolenie na prawo prowadzenia Kawiarni na imię Michel Eljasz Cwajman — Smocza 41. 757

Zgubiono paszport na imię Frajdl Limonad i motrykę na imię Zysli Limonad, Nowolipie 49 m. 33. 758

Zgubiono paszport na imię Franciszki Reinert — Miła 58. 761

Zgubiono dowód depozytu Banku hand. w Warszawie wyi. d. 18/7 1914 r. Nr. 34954, na imię Kazimierza Domaradzkiego. 762

Zgubiono paszport na imię Chai Cimring, Wołyńska 6. 963

Zgubiono kwit kaucyjny wydany przez Biuro Ogłoszeń Librot Kahan, na imię Władysława Fajansa. Zastrzeżenia zrobione. 764

Zgubiono 2 paszporty na imię Stefana Drzewickiej i Eugenji Zbikowskiej — Komisarjat XXV. 765

Zgubiono 2 paszporty na imię Seliga i Hajury Blumenkranz — Ostrołęka. 718

Wobec tego, że doroczne Ogólne Zebranie pp. Akcjonariuszów

Banku Towarzystw Spółdzielczych

nie doszło w pierwszym terminie (d. 22 marca b. r.) do skutku, ponieważ ilość reprezentowanych na niem akcji nie odpowiadała wymaganiom art. 58 ustawy Banku, Zarząd Banku zawiadamia, iż zebranie to odbędzie się w drugim terminie, t. j. d. 12 kwietnia 1919 roku o godzinie 5 po południu w Warszawie, w domu Banku, ul. Jasna 1.

Na porządku obrad są następujące sprawy:

- 1) wybór przewodniczącego;
- 2) odczytanie protokołu poprzedniego Zebrania Ogólnego;
- 3) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania z działalności Banku oraz projektu podziału zysków za rok 1918;
- 4) rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu wydatków na rok 1919;
- 5) wniosek o powiększenie kapitału akcyjnego Banku;
- 6) wniosek o zmianę §§ 3, 38, 53 i 54 ustawy Banku;
- 7) wybory:

- a) członek Zarządu na 3 lata;
- b) 5 członków Rady na 3 lata;
- c) 2 kandydatów do Rady na 3 lata;
- d) 5 członków Komisji Rewizyjnej na 1 rok.

Zebranie to będzie prawomocne bez względu na ilość reprezentowanych na niem akcji.